

רע"פ 6946/14 - רחמים אהרון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6946/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: רחמים אהרון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת ש' בן שלמה) מתאריך 14.9.2014 ב-עפ"ת 31758-04-11

בשם המבקש: עו"ד ארז רופא

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת ש' בן שלמה) מתאריך 14.9.2014 ב-עפ"ת 31758-04-11, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של בית משפט השלום הנכבד בפתח תקווה (כב' השופטת ל' שלזינגר שמאי) ב-המ"ש 4039-02-14 מתאריך 2.4.2014, בגדרה נדחתה בקשתו להארכת מועד להישפט בגין עבירת קנס, שדינה ברירת משפט.

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה.

תמצית הרקע העובדתי

עמוד 1

2. בתאריך 2.7.2012 צולם רכבו של המבקש נוסע במהירות מופרזת ונשלחה לכתובת הודעת תשלום קנס בסך של 750 ש"ח.

3. בתאריך 10.2.2014 הגיש המבקש לבית משפט השלום בקשה להארכת מועד להישפט, בהתאם לסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, זאת משום שלטענתו במועד ביצוע העבירה רכבו היה מושכר לאחר. המבקש הוסיף כי לא קיבל את הודעת תשלום הקנס בכתובתו עקב בעיה בחלוקת הדואר באיזור מגוריו, שבעטיה אף פנה לדואר בכדי לקבל תא דואר פרטי (אישור בעניין זה התקבל בתאריך 11.10.2013).

4. בית משפט השלום הנכבד ציין כי נוכח העובדה שהודעת תשלום הקנס נשלחה בדואר רשום לכתובתו הרשומה והעדכנית של המבקש - על המבקש רובץ הנטל לסתור את החזקה לפיה ההודעה הומצאה לו כדין (בהתאם לסעיף 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974). בית משפט השלום הנכבד קבע כי המבקש לא עמד בנטל זה, בכתבו כך:

"בעצם הזמנת תא דואר פרטי ביום 11.10.13, למעלה משנה לאחר מועד ביצוע העבירה, אין כדי לאשש טענתו, כי היתה בעיה כנטען בבקשה בקבלת דברי דואר במועד הרלוונטי.

יתרה מכך, המבקש לא ציין מניין נודע לו על הדו"ח והיאך זה הגיע לידי אלא הסתפק בטענה בעלמא שלא קיבל הדו"ח עקב כשל בחלוקת הדואר וכי מיד כשנודע לו אודות הדו"ח האמור הגיש בקשה להישפט.

היינו, המבקש לא הוכיח, כי ההודעה לא נדרשה על ידו מסיבות שאינן תלויות בו ולפיכך החזקה לא נסתרה".

לאור האמור לעיל, דחה בית משפט השלום את הבקשה להארכת מועד להישפט.

5. המבקש ערער כנגד החלטת בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי הנכבד. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש מטעמיו של בית המשפט השלום. עוד הוסיף בית משפט המחוזי הנכבד כי המבקש לא צירף ראיות אשר יאששו את טענותיו. כך לא הוגשו תצהירי שכנים בדבר הבעייתיות בחלוקת הדואר, אישור מהדואר בדבר הבעייתיות הנ"ל, ואף לא צורפה פניית המבקש לקבלת תא דואר פרטי (אשר בה ייתכן ופורטו הטעמים לבקשה).

מכאן הבקשה שבפני.

טענת המבקש

6. בבקשתו, המבקש מפנה לפסק דין שניתן בעניינו על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב (עפ"ת 20889-02-14), בגדרו התקבלה בקשתו להארכת מועד לשיפוט בעניין קנס בגין עבירה אחרת של נהיגה במהירות מופרזת, מאותם טעמים שהוצגו על ידו גם בעניין מושא הבקשה שלפני. משכך, טוען המבקש כי עניינו מצדיק מתן רשות ערעור וזאת לשם מניעת עיוות דין הנגרם לו, לגישתו, עקב פסיקות סותרות של בתי המשפט המחוזיים.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובחומר שצורף לה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, כפי שאנמק מיד.

8. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חנין חיפה); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) (להלן: עניין אבו שנב)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

9. בענייננו, המבקש כלל לא טען כי בקשתו חורגת מעניינו הפרטני. עם זאת, לגישתו בכך שבתי המשפט המחוזיים פסקו בשני תיקים שלו באופן מנוגד יש משום עיוות דין.

אין בידי לקבל טענה זו. השאלה האם המבקש הצליח לסתור את "חזקת המסירה" נעוצה בנסיבות המקרה הפרטניות, ונתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, אשר בפניו מונחת הסוגיה. לא מן הנמנע כי בסוגיות מעין אלו, בית משפט פלוני יכריע באופן אחד, בעוד בית משפט אלמוני יכריע באופן אחר, והכל על בסיס תשתית עובדתית דומה. משכך, אין בעובדה שבית המשפט המחוזי בתל אביב הכריע כי יש לקבל את הבקשה, כדי להוביל למסקנה שבהכרעתו של בית המשפט המחוזי מרכז יש משום עיוות דין. יצוין כי הכרעות סותרות יכולות להיות טעם למתן רשות ערעור כאשר מדובר בסוגיות משפטיות דומות, אך כאמור אין כך הדבר בענייננו.

מעבר לדרוש יוער, כי מקריאת פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב שבו נתלה המבקש עולה שקבלת הבקשה שם נעשתה רק לפני משורת הדין. כך, נכתב שם כי בעניינו של המבקש "יש לנהוג מנהג של יוצא מהכלל בעניינו, ולהיעתר לבקשתו להישפט בתיק", וכן הוער ביחס להכרעת בית משפט השלום כי "אינני אומר שטעה בית משפט קמא בהחלטתו".

10. נוכח כל האמור לעיל – הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' בחשון התשע"ה (29.10.2014).

ש ו פ ט
